

Sygn. akt II K 7/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Roman Chorab**

Protokolant Karolina Birulo

po rozpoznaniu w dniach: 26.05.2017r., 08.08.2017r. i 21.08.2017r.

sprawy **S. S. (1)**,

s. B. i J. z d. K.,

ur. (...) w L.

Oskarżonego o to, że:

I. w dniu 24.07.2015 r. w M. pomówił A. D. (1) o to, że korzysta z telefonu służbowego do celów prywatnych, w ten sposób naraził na utratę zaufania pracodawcy firmy (...) w L.,

tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k.,

II. w dniu 26.07.2015 r. w P. znieważył A. D. (1) używając w stosunku do niego słów uznawanych powszechnie za wulgarne i obraźliwe,

tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k.,

III. w tym samym miejscu i czasie, jak w pkt II naruszył nietykalność cielesną A. D. (1), uderzając go trzymaną torbą z zakupami,

tj. o czyn z art. art. 217 § 1 k.k.

I. oskarżonego S. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I części wstępnej wyroku czynu i za to na podstawie art. 212 § 1 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 10 (dziesięciu) złotych ,

II. oskarżonego S. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II części wstępnej wyroku czynu i za to na podstawie art. 216 § 1 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 10 (dziesięciu) złotych ,

III. oskarżonego S. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt III części wstępnej wyroku czynu i za to na podstawie art. 217 § 1 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 10 (dziesięciu) złotych ,

IV. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk łączy wymierzone oskarżonemu S. S. (1) w pkt I, II i III kary grzywny i wymierza mu łączną karę grzywny 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 10 (dziesięciu) złotych,

V. na podstawie art. 628 pkt 2 kpk i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1152,72 złotych i wymierza mu opłatę w wysokości 120 złotych,

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. K. kwotę 864,00 złotych tytułem reprezentowania z urzędu oskarżyciela prywatnego A. D. (1) oraz dalszą kwotę 198,72 złotych tytułem podatku VAT.

Sygn. akt II K 7/17

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny :

S. S. (1) w chwili obecnej jest 56 – letnim , do niedawna , stałym mieszkańcem miejscowości P. pod nr (...) w gminie L. w powiecie (...).

S. S. (1) zamieszkiwał tam w budynku wielorodzinnym pod numerem (...) wraz żoną. W budynku tym , z tym iż pod numerem (...) zamieszkuje również pokrzywdzony A. D. (1) wraz z matką. Sąsiedzi - S. S. (1) i pokrzywdzony A. D. (1) są od wielu lat ze sobą skonfliktowani z różnych powodów , konflikty te kończyły się kilkakrotnie różnymi postępowaniami przed sądami i innymi organami.

(dowód : dane osobowe oskarżonego S. S. (1) – k. 41 i k. 138v ; dane osobowe pokrzywdzonego A. D. (1) – k. 139, zeznania pokrzywdzonego A. D. (1) – k. 140v- 141).

A. D. (1) w 2015 r. , jak i w chwili obecnej zatrudniony jest w firmie (...) z/s w L.. W ramach wykonywanej pracy w miesiącu lipcu 2015 r. pracował on jako stróż na terenie firmy (...) mieszczącej się m.in. w miejscowości M. w powiecie (...).

(dowód: zeznania pokrzywdzonego A. D. (1)- k. 140v- 141 1 ; zeznania świadków : R. M. – k. 65 i k. 149v-150 ; I. U.- k. 63 i k. 150).

W związku z faktem , że pomiędzy S. S. (1) , a A. D. (1) istnieje wieloletni konflikt , A. D. (1) podczas jednej ze swoich nocnych zmian , będąc w pracy w firmie (...) w miejscowości M. w nieustalonym czasie, lecz przed dniem 24 lipca 2015 r. zatelefonował z aparatu telefonicznego wskazanej wyżej firmy do Niemiec , do pracodawcy (B. H.) u którego zatrudniony jest S. S. (1). Jednakże z uwagi na nieznaną języka niemieckiego , A. D. (1) pracodawcy temu nie przekazał żadnej informacji i połączeniu zostało przerwane i nie trwało ono zatem dłużej niż jedną minutę.

(dowód: zeznania pokrzywdzonego A. D. (1)- k. 140v- 141 1 ; zeznania świadków : R. M. – k. 65 i k. 149v-150 ; I. U.- k. 63 i k. 150 ; wyjaśnienia osk. S. S. (1) –k. 138 v- w części).

Po przekazaniu przez B. H. – pracodawcy S. S. (2) , informacji o próbie kontaktu telefonicznego A. D. (1) i ustaleniu , że numer telefonu przypisany jest do firmy , w której swoją pracę wykonywał A. D. (1) , S. S. (1) udał tam się w dniu 24 lipca 2015r. Na terenie firmy w M. zastał on R. M. , informując go , że A. D. (1) wydzwania po nocach do jego pracodawcy i go szkaluje. Mówił to podniesionym głosem i był mocno zdenerwowany, sprawiając wrażenie , iż rzeczywiście A. D. (1) wielokrotnie wydzwaniał do jego pracodawcy i go szkalował.

Po mimo , że wiedział on iż przedmiotowe połączenie było tylko jedno i nie zawierało żadnej informacji, to jednak S. S. (1) przedstawił to w taki sposób , że połączeń musiało być kilka, a rozmowy trwały dłużej. To spowodowało, że R. M. powiadomił pracodawcę A. D. (1) , że jego pracownicy korzystają ze służbowych telefonów prywatnie „wydzwaniając” m.in. również za granicę. Po uzyskaniu takiej informacji pracodawca A. D. (1) zwrócił się o bilingi połączeń i rozważał nawet kwestię jego zwolnienie, gdyby okazało się , że koszty tych połączeń są znaczne. Niemniej jednak jak ustalono, że A. D. (1) wykonał tylko jedno połączenie którego koszt wyniósł poniżej 1 złotych , nie wyciągnięto wobec niego

żadnych konsekwencji , a jedynie jemu i innym pracownikom zabroniono korzystania w miejscu wykonywania pracy korzystania z telefonów służbowych.

(dowód: zeznania pokrzywdzonego A. D. (1)- k. 140v- 141 1 ; zeznania świadków : R. M. – k. 65 i k. 149v-150 ; I. U.- k. 63 i k. 150 ; wyjaśnienia osk. S. S. (1) –k. 138 v- w części).

W dniu 26 lipca 2015 r. w godzinach porannych A. D. (1), zauważył jak S. S. (1) wyszedł ze swojego mieszkania udając się po zakupy. Jak A. D. (1) zauważył , że S. S. (1) już wraca do domu , wychylił się przez okno swojego mieszkania na piętrze i zwrócił się do S. S. (1), aby ten nie jeździł do jego pracodawcy i nie domagał się jego zwolnienia. Wówczas to S. S. (1) zaczął wyzywać go słowami wulgarnymi takim i jak „ty (...)”. Następnie S. S. (1) będąc już na schodach zamachnął się w stronę okna w którym znajdował się A. D. (1) torbą w której miał zakupy , prawdopodobnie , pieczywo żeby uderzyć w głowę A. D. (1). A. D. (1) zdążył jednak zasłonić głowę ręką w związku z czym wskazaną torbą z zakupami został uderzony w lewą rękę, natomiast S. S. (3) udał się do swojego mieszkania.

(dowód: zeznania pokrzywdzonego A. D. (1)- k. 140v- 141 1 ; materiał poglądowy – k. 148 ; wyjaśnienia osk. S. S. (1) –k. 138 v- w części).

S. S. (1) w przeszłości nie był karany sądownie.

(dowód: zapytanie o karalność dotyczące osoby oskarżonego S. S. (1) – k. 52)

S. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Wskazał w nich , że był zakładzie pracy gdzie pracuje A. D. (1) , ale powiedział jedynie , że A. D. (1) w godzinach pracy , wieczorem , dzwonił do jego szefa Niemcech. Zaprzeczył również , że wyzywał A. D. (1) w dniu 26 lipca 2015 r. oraz , że go uderzył , gdyż to A. D. (1) jego wielokrotnie wyzywał , jak również , że nie mógł go uderzyć ze schodów , bo jest to fizycznie niemożliwe z uwagi na usytuowanie okna w którym miał być A. D. (2) w stosunku do samych schodów (k. 139v- k. 140).

Sąd zważył, co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego S. S. (1) należy wskazać, że te wyjaśnienie praktycznie w całości (co do istoty sprawy) na wiarygodność nie zasługują.

Sąd doszedł do takiego przekonania, dokonując oceny wyjaśnień osk. S. S. (1) łącznie z oceną mocy dowodowej pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Pozostały zaś materiał dowodowy, w szczególności w zdecydowanej większości postaci zeznań świadków , a przede wszystkim samego pokrzywdzonej A. D. (1) pozwala przyjąć , iż wyjaśnienia składane przez oskarżonego S. S. (1) w znacznej części są wykrętne, nieprawdziwe i tym samym, zdaniem Sądu, stanowią jedynie przyjętą przez tego oskarżonego linię obrony.

Niemniej jednak nie w całości , zdaniem Sądu nie są bowiem możliwe do zakwestionowania jego wyjaśnienia w tej części gdzie twierdzi on , że rzeczywiście był w miejscu pracy , w miejscowości M., A. D. (1). Jednakże jego wyjaśnienia odnośnie tego co przekazał będącemu na miejscu R. M. na wiarygodność nie zasługują. Przesłuchany bowiem dwukrotnie w charakterze świadka R. M. konsekwentnie i przekonująco potwierdzał , że S. S. (1) był wzburzony , zdenerwowany , podniesionym głosem , a nawet wprost krzyczał , że zatrudnieni tam pracownicy , w tym wskazując na A. D. (1) wydzwanają do jego szefa w Niemcech i go szkalują. Oczywistym zatem jest , że takie twierdzenia wskazują , że tych rozmów telefonicznych było co najmniej kilka i że były podczas nich przekazywane jakieś treści rozmów , co przecież nie polegało na prawdzie. To , że S. S. (1) był przekonujący w swoich , w rzeczywistości nieprawdziwych twierdzenia, świadczy choćby to , że R. M. postanowił ustalić ile rzeczywiście takich rozmów telefonicznych było. O tym również , że przedmiotowa informacja S. S. (1) , nie była jakąś błażostką świadczy także fakt, że pracodawcy A. D. (1) rozważali jego zwolnienie gdyby rzeczywiście z bilingów okazało się , że tych połączeń telefonicznych było więcej niż jedno , a ich koszty znaczne. Na powyższe wprost również konsekwentnie wskazywała przesłuchana , również dwukrotnie w charakterze świadka I. U.. Zdaniem Sądu wskazani świadkowi nie

mieli żadnych powodów aby składać takie , a nie inne zeznania , gdyż z żadną ze stron nie są na tyle związani w żaden sposób , żeby zeznawać na korzyść jednej , bądź drugiej strony.

Na wiarygodność nie zasługują również wyjaśnienia osk. S. S. (1) odnośnie zdarzeń z dnia 26 lipca 2015 r. , gdyż zdaniem Sądu stoją one w oczywistej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego A. D. (1) , którym to w ocenie Sądu wiarygodności odmówić nie można było.

Pokrzywdzony ten bowiem również konsekwentnie i w tym zakresie (tak samo jak i w poprzednim zdarzeniu) podawał ,że w dniu 26 lipca 2015 r. w godzinach rannych znajdując się w oknie swojego mieszkania najpierw został znieważony słowami wulgarnymi przez osk. S. S. , a następnie uderzony torbą z zakupami. Nie było żadnego powodu , aby tych zeznań nie uznać za wiarygodne. Tym bardziej , iż osk. S. S. (1) absolutnie wykluczył możliwość uderzenia pokrzywdzonego , twierdząc , że będąc na schodach z uwagi na położenie schodów względem okna , było to fizycznie nie możliwe.

Tymczasem pokrzywdzony A. D. przedłożył do akt sprawy zdjęcie z którego wynika , że dorosły mężczyzna stojąc na owych schodach , bez problemu , posiadając w ręku torbę z zakupami może „zamachnąć” się nią tak , że może uderzyć znajdującego się w tym oknie pokrzywdzonego. Zresztą nawet sam osk. S. S. (1) widząc to zdjęcie nie zakwestionował jego prawdziwości i rzetelności wykonania , chociaż było ono wykonane przez samego pokrzywdzonego A. D. (1).

Przechodząc zatem do dalszej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego , w tym zeznań powyżej już wspomnianego pokrzywdzonego A. D. (1) i przesłuchanych w charakterze świadków R. M. i I. U. nie sposób nie dać wiary tym zeznaniom.

Jeszcze raz należy z całą stanowczością podkreślić , iż zeznania tych świadków są wewnętrznie spójne , jasne i logiczne , a nade wszystko , co już powyżej zostało nadmienione , wskazane zeznania nawzajem się uzupełniają i potwierdzają tworząc jedną logiczną całość zdarzeń.

Dokonując zatem całościowej oceny materiału dowodowego, należy stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1), są w zdecydowanej większości niewiarygodne , zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy i omówiony powyżej wskazuje jednoznacznie, że oskarżony S. S. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanych mu prywatno-skargowym aktem oskarżenia trzech przestępstw.

Należy zatem wskazać, że osk. S. S. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 212 § 1 kk. w ten sposób, że :

- w dniu 24.07.2015 r. w miejscowości M. pomówił A. D. (1) o to , że korzysta z telefonu służbowego do celów prywatnych , w ten sposób naraził go na utratę zaufania pracodawcy firmy (...) w L.,

następnie , że osk. S. S. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 216 § 1 kk. w ten sposób, że :

- w dniu 26.07.2015 r. w miejscowości P. znieważył A. D. (1) używając w stosunku do niego słów uznanych powszechnie za wulgarne i obraźliwe,

oraz , że w dniu 26.07.2015 r. w miejscowości P. naruszył nietykalność A. D. (1) , uderzając go trzymaną torbą z zakupami.

W ocenie Sądu powyższe kwalifikacje prawne nie mogą budzić wątpliwości.

Wskazując na przestępstwo z art. 212 § 1 kk. to należy wziąć pod uwagę , że przestępstwo zniesławienia jest przestępstwem gdzie chronione jest m.in. dobre imię człowieka. Przez pomówienie należy rozumieć przekazywanie wiadomości innej osobie za pomocą różnych sposobów (ustnie , na piśmie , drukiem) i wiadomości te muszą mieć charakter hańbiący tę osobę (pomawianą) godzące w cześć , dobre imię tej innej osoby. Skoro zatem osk. S. S. (1)

przekazał takie nieprawdziwe informacje na temat zachowania w pracy A. D. (1) , że jego pracodawca rozważał nawet jego zwolnienie , to niewątpliwie w ten sposób zostało naruszone dobre imię A. D. (1) w oczach jego pracodawcy z firmy (...).

Natomiast, jeśli wziąć pod uwagę , że przestępstwo zniewagi (art. 216 kk.) jest przestępstwem przeciwko godności osobistej, to przez tę zniewagę należy zatem rozumieć zachowanie wyrażające pogardę dla innej osoby. Nazwanie więc innej osoby „ty (...)” z pewnością dla tej osoby jest obraźliwe.

Jeśli zaś chodzi o czyn opisany w pkt. III, to w ocenie Sądu powyższa kwalifikacja (czynu opisanego w pkt. III) również nie może budzić żadnych wątpliwości. Jakikolwiek i czymkolwiek uderzenie drugiej osoby jest bowiem uznawane za naruszenie jej nietykalności w rozumieniu przepisu art. 217 kk.

Działanie osk. S. S. (1) miało oczywiście również charakter umyślny , a stopień społecznej szkodliwości tych czynów należało uznać za znaczny.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy – S. S. (1). Zdaniem Sądu do okoliczności obciążających należy zaliczyć wielokrotne używanie przez osk. S. S. wobec A. D. (1) słów wulgarnych i wyzwisk, nasilenie złej woli ze strony osk. S. S. (1) do którego nie może „dotrzeć” fakt , iż nie można bezkarnie obrażać innej osoby nawet wówczas jeśli ma się do niej nawet uzasadnione pretensje , czy też jest się skonfliktowanym z nią od wielu lat.

Za okoliczności łagodzące , a dotyczące osk. S. S. (1) , w o ocenie Sądu należało uznać to , że oskarżony ten w przeszłości nie był karany sędownie , oraz , że do naruszenia nietykalności doszło jedynie poprzez jednokrotne uderzenie z pewnością niezbyt ciężką torbą , skoro miało w niej być , jak twierdził sam pokrzywdzony , pieczywo.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk. , Sąd uznał , że wymierzenie oskarżonemu S. S. (1) na podstawie art. 212 § 1 kk. za czyn opisany w pkt. I części wstępnej wyroku kary pięćdziesięciu stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie dziesięć złotych , na podstawie art. 216 § 1 kk. za czyn opisany w pkt. II części wstępnej wyroku kary czterdziestu stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie dziesięciu złotych, a za czyn opisany w pkt. III części wstępnej wyroku kary osiemdziesięciu stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie dziesięciu złotych jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów – przy czym spełni w stosunku do tego oskarżonego rolę wychowawczą i zapobiegawczą , czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej.

W ocenie Sądu wskazać należy jeszcze raz , iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez tego oskarżonego był znaczny , o czym , co jeszcze raz należy podkreślić świadczy bezpośredni zamiar, motywacja oskarżonego oraz sposób i okoliczności (miejsce publiczne) popełnienia czynów.

Na podstawie art. 85 § 1 kk. i art. 86 § 1 i 2 kk. , Sąd połączył wymierzone w pkt. I , II i III oskarżonemu S. S. (1) kary grzywny i wymierzył mu łączną karę grzywny w wysokości stu dwudziestu stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie dziesięć złotych.

W tym zakresie Sąd kierował się zasadą asperacji , z uwagi na tą samą osobę pokrzywdzonego A. D. (1) , a nadto , że wskazane czyny zostały popełnione w bardzo bliskim odstępie czasu, z drugiej zaś jednak strony wszystkie trzy czyny stanowiły różne przestępstwa. Niemniej jednak były one związane z jedną i tą samą od wielu lat sytuacją trwającego konfliktu pomiędzy stronami.

Sąd zasądził od oskarżonego S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.152,72 złote i wymierzył mu opłatę w kwocie 120 złotych. Oskarżyciel prywatny został bowiem zwolniony od uiszczenia zryczałtowanych wydatków z tytułu prywatnego aktu oskarżenia , a nadto został mu przyznany pełnomocnik z urzędu.

Skoro zatem S. S. (1) został uznany winnym popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów winien on pokryć wskazane koszty sądowe na które złożyły się ryczałty za doręczenia w kwotach 20 złotych (x 3) , gdyż niniejsza sprawa

dwukrotnie toczyła się w I instancji , jednokrotnie w II instancji , zapytanie o karalność - 30 złotych , pozostała kwota to koszty zastępstwa procesowego z urzędu osk. prywatnego A. D. tj. kwota 864 zł. oraz tytułem podatku VAT – kwota : 198,72 zł. , co łącznie dało kwotę: 1.152,72 zł.

Podstawę rozstrzygnięć w powyższym zakresie stanowiły przepisy art. 628 pkt. 2 kpk. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, oraz przepisy § 11 ust. 2 pkt. § 17 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz.1800).

Wreszcie Sąd mając na względzie te ostatnie z cytowanych przepisów zasądził od Skarbu Państwa na rzecz A.. B. K. kwotę 864 złote , tytułem reprezentowania z urzędu osk. prywatnego A. D. , oraz dalsza kwotę 198, 72 tytułem podatku VAT.